

Знай наших!

Фото із сімейного архіву родини ТОРЧИЛО.

У колі іноземних друзів по парті Андрій (крайній справа) почувається комфортно. А його сестра Тетяна цілком адаптувалася в Китаї.

ЮНІ ВОЛИНЯНИ НАВЧАЮТЬСЯ У КИТАЇ Й АМЕРИЦІ, АЛЕ ХОЧУТЬ ПРАЦЮВАТИ В УКРАЇНІ

Два роки тому Тетяна та Андрій Торчило із села Стара Лішня Іваничівського району стали знайомими після того, як отримали стипендію у 432 тисячі доларів на навчання у престижних школах США. Це був результат участі випускників (тоді Андрій навчався у 10-му класі) Нововолинського НВК «ЗОШ № 1 — колегіум» у програмі Ukraine Global Scholars, де дітям допомагають вигравати стипендії на хорошу (і тому дорожу) освіту в Америці. Згодом стало відомо: після відмови Тані у відкритті візи вона вступила в Duke Kunshan University (DKU), що в Китаї. Як і решта студентів, обдаровані молоді люди в ці дні навчаються та спілкуються з викладачами і друзями дистанційно. Як це відбувається і коли зможуть повернутись у свої навчальні заклади — розповідають у цьому інтерв'ю

Алла ЛІСОВА

«АВТОРСЬКІ ПРАВА ТАМ — ПОНАД УСЕ»
— Можете уточнити, студентами яких університетів ви є?

Таня: — У 2018 році ми з братом отримали щедрі гранти від приватних шкіл-пансіонів у США, але я, на жаль, так і не змогла скористатися своїм. Однак після відмови у візі не опустила рук, адже знала, що якісна освіта не обмежується однією школою. Тому вирішила взяти ще один гар year і подала заявки до американських університетів. Довелося проходити весь процес заново — писати есе, складати тести і, звісно, хвилюватися перед отриманням відповідей із вишів. Навесні 2019 року вже знала, що мене приймають декілька університетів і дають повну фінансову підтримку. Серед них були виші, розміщені

у США, Швейцарії, Катарі. Однак мій вибір впав на Duke Kunshan — молодий американський університет, розташований у китайському місті Куншан. Він входить до першої десятки найкращих вищих навчальних закладів своєї країни.

«**Вирішила взяти ще один гар year і подала заявки до американських університетів.**»

Андрій: — Я вчуся в 11-му класі в The Taft School (школи-пансіону), що в штаті Коннектикут. Зараз там здобувають освіту понад 550 учнів зі США і ще 28 країн світу.

Закінчення на с. 10»

Самородки із народу

Фото Валентини БОРЗОВЕЦЬ.

Коли втомиться залізо обточувати, пан Іван оздоблює ікони.

«От би років до триста пожити, ще б багато всього змайстрував»

Здобутки Івана Тусюка із села Краска Ратнівського району — шість тракторів, електростанція та ще купа всякої всячини

Валентина БОРЗОВЕЦЬ

Його дід був хорошим музикантом, батько також умів грати, а ось Іван — ні. Та прізвисько «Музикант» залишилося від діда в спадок. Тільки він виграє не на музичних інструментах, а на... залізі.

Той же дід умів не лише грати, а й був прекрасним столяром, ковалем, навіть велосипед дерев'яний колись змайстрував і гордо ним

їздив селом. Він і онука привчав до ремесла, приказуючи: «Мою науку, йване, за плечима не носити». Але Іван, видно, носив її в душі. Бо коли виріс, потягся до заліза. Тож тепер він будь-що змайструє, виточить, викує, зліпить, прибудує. А як загориться роботою, то й про сон забуває. Коли втомиться залізо обточувати, то переходить до зовсім іншого — оздоблює ікони.

Закінчення на с. 6–7»

РЕКЛАМА

АДЕНОМА, ПРОСТАТИТ, ІМПОТЕНЦІЯ? ЯК Я ВРЯТУВАЛА СВОЇХ ЧОЛОВІКІВ

Мене звали Світлана. Не так давно почала помічати, що мій чоловік втрачає своє чоловіче здоров'я: бігає разів зо три за ніч до туалету, скаржиться на біль у паху, насамкінець імпотенція... А ще дочка приїхала у гості, і в зятя ті ж самі проблеми... А що далі? Спершу пігулки, великі витрати, а далі — аденома, операція?..

Треба було рятувати сім'ю і чоловіка, адже все на наших жіночих плечах. Почала розпитувати про це знайомих, родичів, друзів, і мені багато хто порадив книгу «Друге серце чоловіка». За їхніми словами, книгу написали світила медицини. Відтак, замовила її собі. Книга надійшла поштою дуже швидко і коштує недорого. Дала її чоловікові, то він за день і прочитав. Бачу, очі засвітилися, каже, що багато чого зрозумів, і тепер знає причини його проблем, а головне, як їх позбутися. Чоловік одразу ж почав застосовувати рекомендації з книги «Друге серце чоловіка», і вже за два дні до туалету почав ходити значно рідше, біль поволі вщухає, а ще за два тижні з'явилося чоловіче здоров'я! Після цього випадку я відкрито ділюся нашою історією, щоб допомогти якомога більшій кількості людей, хто страждає цією недугою.

УВАГА! АКЦІЯ! До 09.06.2020 р. ціну на книгу знижено в 2 рази.

40 грн **20 грн** (поштові витрати сплачує отримувач).

Тел.: (067) 854-90-60; (050) 848-97-89; (044) 333-66-92.

Вітаємо!

Сьогодні 70-річний ювілей відзначає дорогий тато, чоловік, дідусь, сват, житель села Щедрогір Ратнівського району

Володимир Олексійович КОЗЮПА.

Усе своє життя наш ювіляр віддав ветеринарній медицині, щоденна копітка праця була покликанням. І в будень, і у свято вирушав на допомогу підопічним, чим заслужив повагу односельців. А вдома завжди мав підтримку й розуміння від дружини та дітей. Дорогий імениннику, хай Господь дає вам міцне здоров'я, щастя і довголіття, хай радістю повняться літа!

З любов'ю, шаную та повагою вся родина з Волині, свати зі Львівщини.

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

4 820230 060010

Актуально

Луцьк збільшиться втричі

13 травня уряд затвердив Перспективний план формування територій громад Волинської області, згідно з яким у краї буде створено 53 громади

Василь УЛИЦЬКИЙ

Причому одразу 12 чинних об'єднаних територіальних громад (ОТГ) увійдуть до складу інших. Зокрема, Луцька об'єднає Заборольську і Княгининівську діючі сільські ОТГ Луцького району та Жидичинську — Ківерцівського. Також до складу Луцької міської ОТГ потраплять Іванчицьська сільська рада Рожищенського району та Прилуцька сільрада Ківерцівського. Відтак територія громади обласного центру збільшиться приблизно втричі у порівнянні з теперішньою, а населення — на 11% («плюс» приблизно 23 тисячі осіб до 217 тисяч, які зараз нараховуються в місті).

Відповідно до кінцевих розробок перспективних планів (остаточний документ незабаром мають оприлюднити на урядовому порталі), крім Луцької ОТГ, в області сформують ще три громади навколо міст обласного підпорядкування. Так, із Ковелем об'єднаються такі сільради: Білинська, Доротищенська, Зеленська, Ружинська, Тойкутська. У Нововолинську міську ОТГ увійдуть смт Благодатне, Грибовицька та Грядівська сільради. З Володимиром-Волинським об'єднаються Зарічанська та Ласківська сільські ради.

Крім цього, передбачено створення семи ОТГ із центрами у містах районного зна-

Створення самоврядних громад із широкими правами — це нова сторінка в історії Волині та України.

чення, а також 17 — селищних і 25 — сільських громад.

Найбільшими за кількістю об'єднаних місцевих рад стануть Камінь-Каширська міська — 26, Любешівська селищна — 18, Рожищенська міська — 15 місцевих рад. У Шацькому та Любешівському районах буде сформовано по одній ОТГ (села Ци-

3 2021 року районні ради припинять своє існування.

тинської, Великоглушанської та Малоглушанської сільрад Любешівщини увійдуть до складу Камінь-Каширської ОТГ). Найбільше громад утвориться у Ковельському районі — 6.

Як зазначає консультант із бюджетних питань Асоціації міст України Василь Гром, внаслідок реорганізації на Волині на базовому рівні сформуватимуть 54 місцеві бюджети, із яких 53 — територіальних громад, а також обласний. Усі вони матимуть прямі міжбюджетні відносини з Києвом. Як наслідок — стара пострадянська трирівнева система бюджетної підпорядкованості буде повністю децентралізована. За цих умов районні бюджети, а відповідно і райради з 2021 року припинять своє існування.

25 жовтня 2020 року мають відбутися місцеві вибори уже на новій територіальній основі.

ХТО ДІЛИТИМЕТЬСЯ ГРІШМИ З КИЄВОМ

Згідно з новим перспектив-

ним планом в області, за прогнозними розрахунками, п'ять місцевих бюджетів — Луцької і Володимир-Волинської міських та Боратинської, Липинської та Поромівської сільських ОТГ — матимуть, як і у попередні роки, реверсну дотацію — вилучення частини доходів до держбюджету. Всі інші 48 місцевих бюджетів будуть дотаційними. У 2020 році в області 8 сільських і Луцька міська об'єднані громади мають місцеві бюджети з реверсною дотацією.

ДО РЕЧІ

Вже для 17 областей урядом затверджені перспективні плани, які охоплюють 100% їх території. Сусіди Волині — Львівщина та Рівненщина — ще чекають на рішення Кабміну.

КОМЕНТАР

Валентин МАЛИНОВСЬКИЙ, регіональний консультант з юридичних питань у Волинській області Асоціації міст України, заявив в ефірі Громадського інтерактивного телебачення:

«Тепер люди, які проживають на території приєднаних до Луцька сіл, за правами прирівнюються до мешканців міста. Вони користуватимуться пільговим проїздом у міському транспорті. Тоді як жителі Липин і Підгайців (приміські ОТГ із центрами у цих селах, які не увійшли до складу Луцької ОТГ. — Ред.) такого права не матимуть. Крім того, Луцьк зобов'язаний забезпечити комфортне транспортне сполучення з усіма населеними пунктами громади. Місто вже не буде вимагати від сільрад перерахування коштів за навчання дітей у дитсадках і школах. Уся соціальна інфраструктура Луцька стає надбанням мешканців усієї міської громади. Це стосується медичних установ, ЦНАПу. Права лучанина і жителя віддаленого Рожищенського району повністю рівні. Це одна сім'я. Стосовно землі, то завжди була така лаялка: місто прийде і землю забере. Але це не 1917 рік. Ніхто не буде забирати землю. Зрозуміло, що Луцьк плануватиме свій розвиток у нових просторових координатах. Можна буде реалізувати великі інфраструктурні проекти. Та й ціна землі у Луцькій міській ОТГ зросте суттєво — люди від того виграють». ■

Новини

Серед викрадених ікон люди впізнали образи зі свого храму

Минуло більше року, як у селі Смолява Горохівського району напередодні празника святого Василя злодії «похазяйнували» в церкві Архистратига Михаїла, яка є пам'яткою архітектури місцевого значення (зведена вона ще в 1783 році)

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

Непрошені гості, зламавши кріплення навісного замка на входних дверях, проникли до храму і вирізали з трьох рам полотна з іконами, кожній із яких більше 200 літ. До рук злочинців потрапили образи Почаївської Божої Матері, Миколая Чудотворця, Марії Магдалини, а також Євангеліє. Та цими днями стало відомо, що завдяки спецоперації, проведеній слідчими Головного управління Нацполіції у Тернопільській області, працівники відділу розслідування особли-

Ці раритети мали потрапити за кордон.

Цехи, в яких реставрували пам'ятки мистецтва, а також близько 600 предметів сакрального мистецтва, серед них понад 450 цінних ікон XVI–XVIII століть виявили під час санкціонованих обшуків оперативники управління стратегічних розслідувань.

во тяжких злочинів та бійці спецпідрозділу КОРД під процесуальним керівництвом обласної прокуратури викрили організовану гру-

пу, що займалася бізнесом на антикваріаті.

«Цехи, в яких реставрували пам'ятки мистецтва, а також близько 600 предметів

сакрального мистецтва, серед них понад 450 цінних ікон, датованих XVI–XVIII століттями, виявили під час санкціонованих обшуків оперативники управління стратегічних розслідувань», — поінформували в поліції Тернопільщини. Попередньо встановлено, що до складу злочинної групи входило семеро осіб. Прокурор Тернопільської області Петро Бойко повідомив, що трьох учасників угруповання затримали. А про цю резонансну подію розповіли в новинах телевізійники.

У Смоляві цей сюжет дивилася Марія Бешко. Медійники продемонстрували кілька вилучених образів, і пані Марія встигла вловити знайомий лик Божої Матері Почаївської. Отож жінка негайно зателефонувала до смолявського сільського голови Тетяни Столярчук, а Тетяна Вікторівна відразу ж поїхала до працівників Горохівського відділу поліції, щоб повернути належне громаді.

Правоохоронці задокументували свідчення заявниці, матеріали будуть скеровані в ГУНП у Тернопільській області, тож смолявці з нетерпінням чекають результатів експертиз. ■

«УТОРГУВАВ» ДО 7 РОКІВ ТЮРМИ

За процесуального керівництва прокурорів Ратнівського відділу Ковельської місцевої прокуратури 35-літньому мешканцю села Почапи Ратнівського району повідомлено про підозру в незаконному поводженні зі зброєю й бойовими припасами

Наталія МУРАХЕВИЧ

Нещодавно правоохоронці затримали чоловіка в момент збуту ним жителю одного із сіл Камінь-Каширського району за 17400 гривень однозарядної гвинтівки СМ-2 із вмонтованим пристроєм безшумної стрільби та оптичним прицілом, а також 26 патронів до неї. Йому повідомлено про підозру у правопорушенні, передбаченому ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України. Покарання згідно з інкримінованою статтею — до 7 років позбавлення волі.

Порушник повністю визнав свою вину у вчиненні злочину. Суд обрав йому запобіжний захід у вигляді особистого зобов'язання. Досудове розслідування триває. ■

Доброго дня вам, люди!

Фото superagronom.com.

У Луцьку «ВІТКАЛИ» КВІТКОВІ КИЛИМИ

У ці дні вулиці обласного центру Волині
заясніли найвеселішими усмішками

Євгенія СОМОВА

Тішать око чудові кольорові килими на вулицях із виол, які у народі називають братиками, створюють атмосферу тепла, затишку і спокою. Дивишся на них — і не можеш відвести очей: відпочиваєш душою, зникають тривоги, забуваються проблеми. Згодом їх візерунок змінять чорнобривці, агератум, хлорофітум, петунії, які квітватимуть до заморозків.

Головними ткалями пахучої краси є працівники комунгпідприємства «Парки та сквери Луцька». Карантин не вплинув на їхню роботу. Працюють, чепурять клумби, хоч більшість містян перебуває на самоізоляції. Спостерігала, як дружно, злагоджено і натхненно жінки трудилися біля пам'ятника Лесі Українці на Театральному майдані — і душа раділа. Завдяки їм із ранньої весни до пізньої осені квітує місто, радує гостей. Тож низький уклін цим трудівницям, їхнім втомленим рукам.

Фото Оксани КОВАЛЕНКО.

Чому молоді, перспективні лікарі поміняли Ковель на Львів?

Скажете: «Що ж тут дивного? Риба шукає, де глибше, а людина — де краще...». Але з таким підходом, на жаль, волинська медицина буде і далі втрачати найбільш підготовлених професіоналів

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

Минулий рік запам'ятався «ферверком» нових складних операцій, започаткуванням трансплантації органів у Ковельському МТМО. До яскравих подій у медичному житті міста залізничників була прикута увага ЗМІ. Висвітлювала їх і «Газета Волинь». Пригадую, як після першої пересадки нирки ми спілкувалися з ковельськими піонерами трансплантології. «З усіма запитаннями — до завідувача урологічного відділення», — сказав тоді головний лікар Олег Самчук.

Довідалася, що моему співрозмовнику Максимові Овечку 25 років, родом він із Черкащини, закінчив Київський медуніверситет, у Ковелі проходив інтернатуру, сподобався колектив — тож вирішив залишитися. Дружина — лікар-гінеколог, підростає маленький синочок.

На власне житло ще не розжилися. Та в голосі молодого спеціаліста не чулося ноток песимізму, було помітно, що він захоплений своєю роботою, можливістю професійного вдосконалення. Слухала його і думала, як важливо дорожити такими фахівцями-ентузіастами, допомагати в їхньому становленні.

Та пройшло зовсім небагато часу — і головний лікар Ковельського міськрайонного територіального медичного об'єднання Олег Самчук очолив Львівську клінічну лікарню швидкої медичної допомоги. Згодом у цей заклад перейшов із Ковеля і перспективний судинний хірург, депутат Волинської обласної ради Олександр Голуб. А тепер стало відомо, що і Максим Овечко попросився з колективом, він керує тепер Центром трансплантології у Львові.

Можна й далі робити вигляд, що нічого особливого не трапилося. Не за кордон же виїхали ковельські спеціалісти, як це тепер часто роблять молоді лікарі, розчаровані тим, що в Україні їхню працю належно не цінують. Але життя змушує це робити, і на рівні держави, і на рівні місцевої влади, якщо хочемо мати сучасну, якісну медицину.

Яке їхало, такого й здибало

Хлопець п'є каву в кафе і помічає гарну дівчину за сусіднім столиком. Вирішує підійти познайомитися

Надія АНДРІЙЧУК

— Красуне, можна до вас підсісти?

— Та не буду я з тобою спати! — раптом кричить дівчина на весь заклад. Інші відвідувачі з посмішкою озиряються на невдачу-залицьяльника. Юнак червоніє і повертається до свого столика. Невдовзі до нього підходить та ж дівчина:

— Ви мене вибачте... Річ у тім, що я психолог і пишу дисертацію про поведінку різних типів людей у неадекватних ситуаціях...

— Що?! Двісті баксів за годину?! Та ти при своєму розумі?! — несподівано вигукує він.

Психологиня, осоромлена, вибігає на вулицю. Хлопець спокійно виходить слідом за нею і каже:

— Дуже приємно. Я юрист. І знаю, як змусити людей відчутти себе винними...

P. S. На цю історію я потрапила на просторах інтернету. Однак це зовсім не значить, що такого випадку не було насправді, принаймні чогось подібного: закон бумеранга у Всесвіті оскарженню і скасування не підлягає.

20 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 05.03, захід — 20.46, тривалість дня — 15.43).

Місяць в Овні, Тельці. 28 день Місяця.

Іменинники: Давид, Йосип, Степан, Іван.

21 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 05.02, захід — 20.48, тривалість дня — 15.46).

Місяць у Тельці. 29 день Місяця.

Іменинники: Арсеній, Василь, Емілія, Макар.

Кріпимося у житті вузлами любові та пам'яті

Фото зі сторінки Олега АРТЮХА у Facebook.

Цю красиву світлину, на якій зафіксовано озеро Домашнє, зробив наш земляк із Кримного Старовижівського району, мандрівний фотограф Олег Артюх.

Як гарно дивитись на воду, коли сідає сонце. Його проміння освітлює озеро, що завмерло в передвечірньому блисківі й теплі. Тут зорі ще глибші, ще ясніші...

Людмила ВЛАСЮК

Маленькою я приходила сюди і уявляла море: блакить води зливається з небесною. Занурювала ніжки в легку і чисту хвилю та слухала, як під човном, прив'язаним мотузками до берега, клекотить вода. Отут народилася моя мрія...

Побачити море я хотіла над усе. Дивитися, як чайки знімаються зі скель і припадають грудьми до хвилі. Спостерігати, як воно сердиться й темніє. Як дрібні хвилі, зливаючись до купи, непомітно підкрадаються до берега і розбиваються на білу піну...

І коли вже стояла і слухала, як воно шумить, безкрає, неосяжне, широке у сонячній Ялті, згадалося моє маленьке озеро. Дякувала йому за те, що навчило вірити у свою мрію. Бо як мотузка тримає човна, так нас прив'язують спогади з дитинства. Міцно стягнуто ці вузли... Міцно вони поєднують мене з цим берегом.

■ **Погода**

Весняний заморозок забілить поле

19 травня, кажуть у народі, не можна конфліктувати. Тож проживіть цей день у мирі та злагоді: з розумним домовляйтеся, дурня обійдіть. А посівний календар нагадує: до 25 травня не забудьте висадити розсаду капусти. Кращий урожай вродить, коли це зробить жінка, бо якщо чоловік, то вона не дасть плоду

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Надії Голі, **20 травня — мінлива хмарність, вночі місцями невеликий дощ, вдень без істотних опадів.** Вітер північно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі від 5 до 10 градусів тепла, вдень — 12–17 вище нуля.

21 травня — мінлива хмарність, без істотних опадів. Вітер північно-західний, 7–12 метрів за секунду. Нічна температура повітря 1–6 градусів тепла, місцями заморозки від 0 до мінус 3 градусів, денна — від 11 до 16 градусів вище нуля.

У Рівному 20 травня — хмарно, без опадів. Температура повітря від плюс 10 вночі до 15 градусів тепла вдень. **21-го буде ясно, без опадів.** Повітря за добу прогріється від 5 до 14 градусів.

Ведуча рубрики
Мирослава КОЗЮПА.

Тел. 72-61-21

ЗАДУМАЙТЕСЯ!

Страх небезпеки у десять разів сильніший за саму небезпеку.
Даніель ДЕФО, англійський письменник.

... І УСМІХНІТЬСЯ!

Травматологи влітку заробляють гроші на мотоциклістах, взимку на поціновувачах гірського відпочинку на лижах, а на правдолюбках — цілорічно.

Із днем травматолога!

Погляд

Микола ТОМЕНКО,
політик,
громадський діяч

Міністерство з «відправки українських школярів за кордон»

Досі команда Зеленського не може знайти і призначити міністра освіти та науки

А тим часом група знаних міжнародних грантожерів, що захопила в останні роки владу у відомстві та дотичних структурах, і далі знущується над національною освітою та наукою.

От попри законодавчо визначений автономний статус університетів чиновники Міністерства змогли пролобіювати механізм ручного керування вишами і нині придумують власні контракти з обраними трудовими колективами та керівниками вузів. Багато ректорів, обраних абсолютною більшістю голосів колективу, вже близько пів року чекають від «вождів» з Міносвіти рішень про своє призначення.

Пропозиції від МОНу про обов'язковість збільшення оплати за навчання у державних вузах за сьогоднішніх умов бідності й безробіття – це ще один аргумент для батьків шукати для своїх дітей виші в Польщі, Словаччині чи Угорщині або вступати в братні чиновникам МОНу приватні виші, де буде менша плата.

Запровадження обов'язкового іспиту з англійської для ЗНО магістрів практично всіх спеціальностей радикально зменшить набір студентів на найважливіші галузі економіки: від сільського господарства до металургії.

І найголовніше – ЗНО! Як, коли і в який спосіб випускники шкіл будуть його складати, ніхто із високопосадовців достеменно сказати не може.

От і виходить, що влада загалом і чиновники МОНу зокрема займаються відправкою наших школярів на навчання в закордонні виші! Бо в Польщі, Словаччині, Чехії, Угорщині наших абітурієнтів радо чекають і для вступу потрібні лише гроші та диплом!

P. S. І трішки про корупцію. Я не розумію, як чиновники МОНу можуть паралельно отримувати десятки тисяч доларів чи євро в міжнародних лобістських структурах? Також не можу збагнути, як чоловік може бути реформатором, заступником міністра освіти, а його дружина – реформатором, заступником міністра охорони здоров'я. Це так можна?

Джерело: obozrevatel.com. ■

Пряма мова

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, лідер «Європейської Солідарності», щодо Закону про декомунізацію, який був ухвалений 5 літ тому – 15 травня 2015 року:

Питання «какая разница» перед нашою командою ніколи не стояло. Ми чітко розуміли українську систему координат і бачили велику мету. Це давало нам змогу приймати правильні стратегічні рішення. Такі, як декомунізація. Такі, як офіційне державне визнання вояків УПА учасниками національно-визвольних змагань. Це теж сталося 15 травня 2015-го, – важко повірити, що за 23 роки незалежності до нас ніхто не подбав про елементарну справедливість. 2014–2019 роки стали вирішальними у подоланні амнезії і масовому поверненні українців до власної історичної пам'яті. Основу заклали міцну, жодні реваншисти-безбаченки цієї пам'яті не зітруть, хай як стараються. Бо нам з вами – не однаково.

Політика

Карикатура strasty.com.ua.

Чим зараз відгукнеться Володимир Зеленському його вибір?

Як волинські депутати проголосували за «антиколомойський» закон

Агітувати за цей законопроект 13 травня прийшов у Верховну Раду навіть Президент Володимир Зеленський. У результаті він був прийнятий голосами 270 депутатів

Дарія КЛИЧ

ЧОМУ ДОКУМЕНТ № 2571-Д НАЗИВАЛИ ІМ'ЯМ ОЛІГАРХА

Тому що він робить неможливим повернення одіозному Ігорю Коломойському ПриватБанку. Нагадаємо, що цю установу націоналізували у 2016 році, щоб врятувати фінансову систему України. Тоді у ПриватБанку утворилась «діра» приблизно у 150 мільярдів гривень, яку закрила держава.

Згідно із законом, Коломойський не може повернути банк, але, як і колишні власники будь-яких інших банків, матиме змогу отримати грошову компенсацію. Проте її розмір буде визначати не «суддя-посівальник», а міжнародні експерти. Якщо, звісно, спочатку буде доведено, що банк ліквідовано несправедливо.

ЧОМУ ВАЖЛИВО БУЛО ПРИЙНЯТИ ЦЕЙ ЗАКОН

Тому що такою була вимога Міжнародного валютного фонду. МВФ не хоче, щоб гроші, які він надає Україні, осіли в кишені олігарха.

Взагалі, потреба приймати такий закон – це ляпас нашій судовій системі, оскільки було побоювання, що через ручних суддів Коломойський доб'ється будь-якого потрібного йому рішення.

ЧОМУ ЗЕЛЕНСЬКИЙ ПІШОВ ПРОТИ КОЛОМОЙСЬКОГО, ЯКИЙ ЗРОБИВ УСЕ, ЩОБ ТОЙ СТАВ ПРЕЗИДЕНТОМ

Вони рано чи пізно мали зіткнутись. Бо інтереси олігарха та держави не завжди збігаються. Президент ішов назустріч йому в інших питаннях, але конкретно в цьому ставки були над-

то високі. Адже без банківського закону не було б траншу МВФ, а без цих грошей криза в Україні могла б закінчитись дефолтом, а президентство Зеленського – катастрофою.

ХТО ЯК ГОЛОСУВАВ ЗА ЗАКОНОПРОЕКТ?

Не всі депутати у фракції «Слуга народу» дослухались

«Відсутність кредиту МВФ означає дефолт країни. А дефолт означає російський наступ», – не раз наголошував Петро Порошенко.

до Зеленського. Із 248 «слуг» за» проголосували лише 200. Інших 48 нардепів, які не підтримали законопроект, можемо віднести до умовної «орбіти Коломойського», в тому числі й обранця з Волині Вячеслава Рубльова, який утримався під час голосування. Як бачимо, монобільшість дала тріщину.

Фракція Петра Порошенка «Європейська Солідарність» послідовно виступала та наполягала на прийнятті цього законопроекту і віддала за нього 23 голоси. «Відсутність кредиту МВФ означає дефолт країни. А дефолт означає російський наступ», – не раз наголошував Петро Порошенко.

Закон також підтримали: «Голос» – 18, «Довіра» – 16, позафракційні – 10, «За майбутнє» – 3.

Жоден із чотирьох волинців, які входять до групи «За майбутнє», не підтримав закон. Ігор Гузь

та Степан Івахів були відсутніми під час голосування. Близький соратник Ігоря Коломойського Ігор Палиця не голосував. Ірина Констанкевич утрималась.

КОМЕНТАРІ

Ірина КОНСТАНКЕВИЧ, народний депутат групи «За майбутнє»:

«Разом із моїм колегою з депутатської групи Тарасом Батенком ми стали співавторами постанови, прийняття якої унеможливило б ухвалення банківського законопроекту у неконституційний спосіб. Це перше. По-друге: закон є антибанківським. Він стосується не лише ПриватБанку, а й ще 104 банків, які були виведені з ринку Нацбанком. По-третє, Національний банк опиняється поза правовою юрисдикцією. Четвертий аспект – законопроект ухвалювався під тиском МВФ, а відтак створює ще один прецедент зовнішніх інвазій. Тому за нього не голосувала».

Артур ГЕРАСИМОВ, народний депутат від «Європейської Солідарності»:

«Завдяки постійному тиску «Європейської Солідарності», завдяки тому, що ми постійно вимагали, щоб позачергові засідання були організовані для того, щоб приймати саме цей законопроект, нарешті він був ухвалений. Дуже добре, що парламент України, нарешті, вибрав Україну, а не Коломойського». ■

■ Уроки пандемії

Хто — на роботу, хто — на відпочинок, головне — аби не до лікарні

Карантинні обмеження полегшують. Але хіба обачність обов'язково має бути з-під палки?

Оксана КРАВЧЕНКО

«НАМ У СЕЛІ НЕМА КОЛИ ПРО КОРОНАВІРУС ДУМАТИ...»

— Тоню, позич на хвилику маску. Біжу з городу, а згадала, що хліба треба купити, — розминаються на порозі крамниці дві молодички.

— У мене є зайва нова, можу дати, — пропонує жінці.

Вона дякує й відмовляється:

— Згодиться і та, що в куми.

Нам у селі нема коли про коронавірус думати, ото тільки в магазині й нагадують.

Жителі міст також розслабилися, на вулицях багатолюдно. Відновили роботу заклади торгівлі, можна посмакувати кавою чи піти до стоматолога. До речі, Міністерство охорони здоров'я оприлюднило правила лікування зубів під час карантину. Отже, звертатися по допомогу можна лише за попереднім записом, а очікувати своєї черги потрібно на вулиці. Перед початком зміни стоматологам мірятимуть температуру. Під час роботи лікар повинен мати респіратор, герметичні окуляри, шиток для обличчя та шапочку. Після обслуговування кожного клієнта має проводитися вологе прибирання.

Люди просять відкрити дитсадки, бо ні з ким залишити малечу, коли батьки працюють; нарікають, що до дачних масивів не їздять автобуси. А когось втішило повідомлення головного санітарного лікаря Віктора Ляшка, що можна буде понижитися на пляжі, відпочиваючи на морі чи на озерах.

Утім, COVID-19 не дає забути про себе. За попередню добу коронавірус в Україні виявили у 325 осіб, зафіксовано 21 летальний випадок. Нагадаємо, у неділю їх було 433, у суботу — 528. Але говорити про зниження темпів поширення інфекції як у країні загалом, так і на Волині ще зарано.

Станом на вчорашній ранок було зареєстровано 10 нових випадків захворювання на COVID-19 серед волинців, з них 1 — у дитини та 4 — у медичних працівників. Найбільше інфікованих виявили в Ковельському районі — 4 (в тому числі 1 летальний), по одному — в Луцьку, Нововолинську, Володимир-Волинському, Любомльському, Турійському, Маневицькому районах. Усього ж маємо 625 випадків COVID-19.

Але лише кілька днів тому на Волині було зафіксовано за добу аж 47 жителів із коронавірусною інфекцією. Серйозний спалах захворювання стався в обласній психіатричній лікарні, що в Олиці, напружена ситуація в Ковельському районі й Ковелі. На Любомльщині, яка чи не найдовше залишалася «чистою», нещодавно виявили COVID-19 у 5 працівниць міжрайвідділу Волинського обласного лабораторного центру. Всього ж у цьому районі підтверджено 8 випадків зараження.

А от на Рівненщині за по-

«Вірус дуже підступний», — нагадують медики.

«Говорити про зниження темпів поширення інфекції як у країні загалом, так і на Волині ще зарано.»

передню добу зареєстровано 32 особи з COVID-19, загалом там налічується 1173 інфікованих. На перевірці в Рівненському обласному лабораторному центрі та Центрі громадського здоров'я 522 зразки біоматеріалу від жителів із підозрою на коронавірус.

АРГУМЕНТИ ДЛЯ ТИХ, ХТО ВВАЖАЄ ЗАГРОЗУ ПЕРЕБІЛЬШЕНОЮ

Говорити про те, що небезпека вже минула і можна заспокоїтися, ще зарано. Застерігає людей не легковажити і лікар пульмонолог вищої категорії Олег Яковенко, який безпосередньо працює з хворими на COVID-19 в новоствореному інфекційному відділенні Волинської обласної клінічної лікарні. На своїй сторінці у фейсбуці він написав, що ми маємо справу з дуже висококонтагіозною вірусною інфекцією — від одного хворого внаслідок недотримання та грубого порушення карантинних заходів виникає цілий спалах.

Вірус дуже підступний — початок клінічних проявів непередбачуваний у часі й може тривати від декількох днів до двох тижнів. «Коли ти вже думаєш, що пронесло, раптом починається клініка. В подальшому у пацієнта, який клінічно одужав, тривалий час може залишатись позитивний ПЛР-тест, що збиває лікаря з пантелику».

Інфекція дуже мінлива та часто виступає як тригер — має ряд позареспіраторних, позалегенових клінічних проявів на фоні загального нездужання. Також вона дуже непередбачувана — у когось проходить як банальна гостра респіраторна інфекція верхніх дихальних шляхів, але вона може закінчитися й пневмонією, яка також має різний клінічний перебіг. У когось — без ознак важкої дихальної недостатності та без потреби в кисні, але можливе й швидке погіршення з подальшим проведенням кисневої терапії та респіраторною підтримкою в ПІТ. «Іншими словами — як кому поведе, і це незалежно від віку

та супутніх проблем!» — зазначає Олег Яковенко.

Він нагадує, що нову коронавірусну інфекцію на сьогодні немає чим лікувати з позиції доказової медицини. «Використовуємо доступний арсенал наявних препаратів згідно із затвердженими протоколами МОЗ на основі міжнародного досвіду. Проте останнє слово все ж залишається за компенсаторними можливостями організму та «добрим зарядом власних батарейок», — вважає лікар, висловлюючи вдячність своїм колегам, які працюють поруч.

Не ігнорувати вимог карантину закликав учора під час брифінгу міністр охорони здоров'я України Максим Степанов, критикуючи тих, хто не дотримується рекомендацій та маскового режиму, й обіцяючи порушити питання, щоб «інші відповідні органи реагували та склали протоколи».

Також очільник МОЗ оголосив про запровадження ІФА-тестування на виявлення коронавірусної інфекції та антитіл до неї. «Перш за все ми будемо обстежувати людей, у яких є відповідні симптоми, клінічні прояви коронавірусної хвороби, також усіх без винятку контактних осіб, навіть якщо в них немає симптоматики. Крім того, усі групи ризику, це й Національна поліція, Національна гвардія», — запевнив Степанов.

Тривожить і нова інформація про випадок так званого системного запального синдрому в дитини та підлітків, який вражає багато органів і може бути пов'язаний з COVID-19. З Європи і Північної Америки надходять повідомлення про те, що в реанімації потрапляють неповнолітні з ознаками досить рідкісної хвороби Кавасакі. Їхній стан характеризується підвищеною температурою, що не спадає протягом як мінімум трьох днів і супроводжується висипанням або запаленням слизово-шкірних покривів; підвищеним тиском або інсультом; дисфункцією міокарда тощо.

Тож у зоні ризику не тільки літні люди. Зважаючи на те, що восени прогнозують нову хвилю пандемії, набираймося сил, бережімося. ■

НОВИНИ КРАЮ

МАЛЕНЬКОГО ПОТОПЕЛЬНИКА ВРЯТУВАТИ НЕ ВДАЛОСЯ...

Минулої суботи близько 18-ї години в селищі Іваничі шестилітній хлопчик упав у копанку

Ольга БУЗУЛУК

Йому на допомогу прибіг на два роки старший товариш, який також опинився у штучній водоймі. Рятівника дорослі витягли, а потопельника виявили на поверхні води лише через кілька хвилин. Медики, які прибули за лишком на місце пригоди, проводили реанімаційні заходи, але дитина, на жаль, померла.

Правоохоронці встановлюють усі обставини трагедії. Тим часом сектор ювенальної превенції наголошує на тому, що у теплу пору року хлопчикам і дівчаткам потрібно роз'яснювати правила поведінки біля водойм, зокрема копанок, яких у населених пунктах є багато: біля них діти мають бути з дорослими, а ще краще такі небезпечні місця обгородити. «Наші інспектори постійно проводять профілактичні бесіди та заходи, аби донести важливість цієї інформації», — повідомила очільниця сектору ювенальної превенції Інна Остапович. ■

У ЛУЦЬКУ НАРОДИЛАСЯ ТРІЙНЯ

14 травня у Волинському обласному перинатальному центрі на світ з'явилося троє хлопчиків

Богдана КАТЕРИНЧУК

Лучанка на ім'я Іванна (жінка погодилася поки що лише на таку інформацію) народила трьох малят. Їх вага — 1900, 1590, 1970 грамів. Оперували породіллю троє хірургів: Ірина Горавська, Роман Савка та Анастасія Оштук.

— Це перша трійня цього року на Волині і перша в нашому медичному закладі з часу його відкриття, що відбулося торік улітку, — розповів учора в телефонній розмові медичний директор з педіатрії й неонатології Микола Гнатів. — На сьогодні діти перебувають в умовах інкубатора, почуваються, слава Богу, добре. ■

ЗА НІЧ РОБОТИ МОТОПОМПИ БРАВ 200 ДОЛАРИВ

Минулого четверга на Рівненщині було викрито працівника поліції під час отримання неправомірної вигоди

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Використовуючи своє службове становище, він організував схему системного вимагання й отримання грошей від місцевих «старателів» за неприягнення їх до кримінальної відповідальності за видобуток бурштину-сирцю на підконтрольній йому території обслуговування. «Такса», встановлена ним, — 200 доларів США за ніч роботи однієї мотопомпи. Правоохоронці задокументували факт отримання підозрюваним від громадянина хабара в розмірі понад 12 тисяч гривень за нереагування на його незаконну діяльність.

Крім того, було проведено 12 обшуків за місцем служби правоохоронця та в помешканнях місцевих жителів населених пунктів північних районів області, ймовірно, причетних до видобутку янтарю в значних обсягах. За їх результатами, виявлено та вилучено понад 150 кілограмів бурштину загальною вартістю 2,2 мільйона гривень, кошти в сумі 6 820 доларів США та знаряддя для обробки сонячного каміння.

На даний час прокуратура Рівненської області здійснює процесуальне керівництво у кримінальному провадженні, зареєстрованому за фактом вимагання та одержання працівником патрульної поліції неправомірної вигоди за ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України (одержання службовою особою неправомірної вигоди, поєднане з вимаганням). Правоохоронцю повідомлено про підозру та вручено копію клопотання про обрання запобіжного заходу. ■

Господарські секрети

Додаток «Газети Волинь»

№ 5 (68)

Використай сили природи

КВІТИ КАЖУТЬ МЕТЕЛИКАМ: «ЗАСЬ!»

У квітні дерева і квіти розбруньковуються, а в травні цвітуть. Цієї пори повітря відчутно прогрівається, бруньки лопають, а з них визирають зелені листочки. І тут же вилітають міриади метеликів — предмет нашого захоплення, а одночасно безжалний ворог садів, городів та полів. Для продовження роду їм треба відкласти яєчка, з яких виплутяться ненажерлива гусинь

Гор ВИЖОВЕЦЬ

Виявляється, цілий ряд рослин — серед них і чорнобривці — успішно відлякують своїми фітонцидами комах. Корені цих оспіваних квітів виділяють сильні діючі речовини, які вбивають мікроскопічних черв'яків — нематодів, що висмоктують соки з полуниці й суніци, картоплі та інших культур. Там, де грядки засіяні чорнобривцями, у ґрунті їх практично немає.

Календула також оздоровлює середовище навколо себе. Як і нагідки, оберігає врожай красюля велика (капуцин, настурція): висіяна (краще разом із нагідками) поміж помідорів, капусти, картоплі та інших рослин, вона відбиває бажання у багатьох шкідливих видів метеликів відкладати яєчка на овочі поблизу цих однорічників.

А ось маруна цинерарієлиста (далматська ромашка, піретрум цинерарієлистий) і маруна червона (ромашка червона, золотоцвіт), якщо посіяти їх навкруги яблунь у пристовбуровому колі, допоможуть захистити дерево від ряду шкідників, зокрема від яблуневої плодохерки та тлі. Відлякує піретрум напасть від капусти, гладіолусів тощо. Розмножують маруну насінням та діленням кущів. Його висівають під зиму чи навесні. Порошок із піретруму — перевірений засіб для боротьби із паразитами у тварин. Також він знищує клопів, мух, тарганів. Діючі речовини містяться здебільшого у суцвіттях. Якщо немає чим їх перемолоти, роблять водний настій із подрібненої рослини.

с. Гредьки Ковельського району.

Фото google.com.

Самородки із народу

Фото Валентини БОРЗОВЕЦЬ.

Іванові Тусюку й трактор зробити під силу.

«ОТ БИ РОКІВ ДО ТРИСТА ПОЖИТИ, ЩЕ Б БАГАТО ВСЬОГО ЗМАЙСТРУВАВ»

Здобутки Івана Тусюка із села Краска Ратнівського району — шість тракторів, електростанція та ще купа всякої всячини

Закінчення. Початок на с. 1

Валентина БОРЗОВЕЦЬ

На подвір'ї Івана та Ніни Тусюків гарно, чистоенько. Привертають увагу господарські будівлі, й одразу дивуєшся: навіщо стільки, що вони там тримають? А ще в очі здалеку впадає якась вишка, що піднялася вгору на метрів десять. Виявляється, це вітряк — власна електростанція. — У мене була менша вишка на 12 вольт, — говорить Іван Якович. — Раніше часто вимикали струм, а в нашій хаті завжди світло було. Адаже лампочки світилися від мого вітряка. Проте електрообладнання працювати не могло. Тож тепер роблю вітряк, який би видавав струм напругою у 220 вольт.

В одному з приміщень в Івана майстерня. Тут його фрезерувальний верстат, змайстрований власноруч. Показує чоловік і свердлильні, зварювальні саморобні обладнання тощо. Далі — гаражі. В одному з них — трактор, виготовлений самостійно.

— Перший я зробив, коли прийшов з армії, але з кожним роком його вдосконалював. Далі пішов другий, третій, четвертий, п'ятий, шостий, — перераховує Іван Якович. — Один трактор у мене заводський, можна сказати. Хоча я його підводю додому привіз. Усі частини були окремо. Складав його років два.

Увесь інвентар до нього саморобний маю. У мене сівалка на одній швидкості висіває 86 зернин, а на другій — 103.

А вже в іншому гаражі стоїть щось схоже на комбайн.

— То я з молотарки його зробив, — пояснює Іван Якович. — Основа молотарки, все інше — то моя робота. А ще виготовляю трактор із газорегуляторною установкою. Він буде працювати не на солярці, а на дровах чи торфі.

«У Івана Яковича своя кузня і горно, де може викувати будь-яку необхідну деталь.»

У Івана Яковича своя кузня і горно, де може викувати будь-яку необхідну деталь. Є у чоловіка свій млин, віялка, навіть пілорама, яка працює за допомогою трактора. У нього, здається, є все, що потрібно сільській людині для праці, і що тільки можна придумати й створити вдома своїми руками. Та, виявляється, це не все.

— Хотів зробити ферментатор, щоб топилити в хаті не газом, а всім непотребом: гноєм, сміттям. Проте не знаю, чи вистачить часу, бо треба закінчити те, що роблю зараз. От би років до триста пожити, ще багато всього змайстрував би... ■

Варто знати

ЧОГО ХОЧЕ ДЕРЕВО?

За зовнішнім виглядом можна визначити, чого не вистачає яблуням, грушам чи сливам. Пригнічення росту, зміна забарвлення, некроз, опадання листя чи плодів показують, яких саме поживних речовин бракує

АЗОТ

Відставання пагонів у рості, їх червоно-бурий колір, нееластичність та ламкість свідчать про нестачу рослинного азоту. Нижні листки жовтіють, а черешки відходять від пагона під гострим кутом. Також можливе слабке цвітіння та передчасне опадання зав'язі. Без азоту плоди не досягають належних розмірів, мають надто інтенсивний колір, досягають і опадають передчасно.

КАЛІЙ

Якщо в середині літа по краях листків з'являється темно-коричнева смуга, яка пізніше переходить у некроз у вигляді опіків і поширюється на всю пластину, значить рослині бракує калію. Через нестачу цього мінералу листя всихає, відмирає верхівка пагонів. Бруньки будуть дрібними і формують невеликі плоди.

ФОСФОР

Ознаками його нестачі є уповільнення росту, розвитку репродуктивних органів та дрібні листки. Одночасно жовтіють молоді пагони, жилки листків та черешки (надто, коли погода прохолодна). Листки можуть ставати жовто-зеленими і опадати.

МАРГАНЕЦЬ І ЗАЛІЗО

Якщо краї листя жовтіють, а потім уся пластина, проте жилки ще зелені, то такий пістрявий малюнок характерний саме при нестачі марганцю. Бо коли бракує заліза, то жовтіє уся пластина, особливо молоде листя на верхівці. Пізніше відмінності стираються і вже годі зрозуміти, якого саме елемента потребує рослина.

МАГНІЙ

Міжжилковий хлороз (пожовтіння), що починається на нижніх листках, які покриваються бурими плямами та опадають, свідчить про брак цього елемента. Плоди стають дрібнішими, не мають належного смаку та кольору. Магнію бракує зазвичай на легких піщаних ґрунтах, особливо під час дощового літа, коли він легко вимивається.

КАЛЬЦІЙ

Пригнічення росту, дрібні листки, некроз пластинок, закручування їх вниз — це все ознаки нестачі кальцію. У такому випадку коренева система припиняє рости, кінчики корінців відмирають і надміру розгалужуються.

БОР

Без бору на молодих плодах з'являються водянисті плями. Потім вони буріють, тверднуть і тріскаються. Плоди не ростуть, деформуються і опадають. В середині з'являються тверді темні вкравлення відмерлої тканини.

ЦИНК

Якщо є брак цього елемента, то листки стають дрібними, жорсткими і ланцетоподібними, вони зібрані у розетки на верхівках пагонів. Також ознаками його відсутності є бокове галузнення пагонів, дрібноплідність та деформація плодів.

МІДЬ

Коли її не вистачає, то кора пагонів тріскає, а листя буріє (спочатку по краях), а потім опадає. ■

Ім'я Волині

Фото Сергія НАУМУКА.

Антон Антонович: «Нині вдома саджу картоплю ще колгоспною саджалкою».

У перший рік бульби виростив стільки, що вантажівки не встигали відвозити від комбайнів

Антон Антонович із Копачівки Рожищенського району 25 років був ланковим картопляної ланки

Сергій НАУМУК

ГОЛОВУ КОЛГОСПУ Й ДУРЕНЬ ЗМОЖЕ ВОЗИТИ

Він був звичайним сільським хлопцем: мама працювала ланковою, батько — іздовим (у 1950-х усе підводами або саними перевозили).

— Пізніше вже були машини і трактори. І голови колгоспів змінилися: який став господарем, то все намагався механізувати, — вдається у спогади 73-річний Антон Антонович. — Олексій Павлович Федосюк — ото господар був! Старався, щоб техніку купити, щось спорудити: корівник, свинарник, тік. За нього колгосп розбудували.

Після закінчення 9-го класу Антон Антонович навчався заочно і одночасно став працювати: спочатку в сільгосптехніці на розбиранні тракторів, потім у ливарному цеху помічником формувальника. Залишив хлопця забрали на воїдський курси, після яких Антон пішов до Федосюка.

— Олексію Павловичу, дайте мені машину.

— Дам. Але не зараз, бо всі зайняті, — хитро усміхнувся голова. — Я тобі даю тракторця.

— Але ж я не вчився на ньому працювати, — намагався заперечити хлопець.

— Ти спробуй. Нащо тобі

вчитися? Упевнений, що ти й так зможеш. Іди у поле і там пробуй, а потім іншу роботу тобі дамо.

Так Антонович став трактористом. Робив то одне, то інше... Довелося і цукрові буряки шарувати культиватором. Федосюк стежив, як працює молодий хлопець: «Добре, люк! Глибоко шаруєш, бо мені засипається пісок у босоніжки».

«Самі й техніку переробляли під власні потреби: то катки з шипами розмістять під кутом, а не паралельно землі, то змайструють плоскоріз, який розпушує землю під картоплею, або зроблять дискового окучника, що його кийські науковці на семінарі фотографуватимуть.»

Коли через якийсь час голова колгоспу запропонував йому інший, вже потужніший трактор, Антон ще раз (уже востаннє) спробував повернутися до теми шoferування. Мовляв, коли ж автомобіль?

— Дам машину, дам, — вів своє керівник.

— То я би вас возив!

— Еге, мене й дурень зможе

Спробуйте і ви

ЧАЮВАННЯ ДЛЯ КУРЧАТ

Їхня поява — завжди клопіт для господині. Адже спочатку малята слабкі і потребують ретельного догляду. На початках їх треба годувати крутозвареним яйцем, посиченим разом із зеленою та пшеничною крупкою

А ще для курчат у де корисним... чай. Приготуйте його із дерев'яної корисної для кишківника та зміцнює імунітет. Отож, залийте гілочку окропом, а коли вихо-

Фото youtube.com.

лоне, наливайте в напувалку замість води. У перші дні пташенят треба давати напої (воду чи трав'яний чай) температурою 30–35 градусів. Відтак поступово протягом трьох тижнів знижуйте температуру до 18–20.

Пам'ятайте, що напувалка повинна бути облаштована так, щоб курчата не ставали в неї лапками, бо це забруд-

«Напувалка повинна бути облаштована так, щоб курчата не ставали в неї лапками.»

нить воду і може призвести до кишкових розладів. ■

Сторінку підготував Сергій НАУМУК. Тел. 72-51-02.

ла. Тільки встигай вивозити. Міндобрива, техніка — усе було. Голова колгоспу не повірив, що картопля буде добре родити. Тож для початку виділив новоспеченому ланковому небагато — 25 гектарів у другій бригаді. До справи взялися з ентузіазмом. Техніку давали, яку тільки треба. Ланковий сам садив: «Гусеничний трактор йде, як годинник. А я був молодим, очі добрі, знав, як йти за маркером». Рядочки вийшли, як намальовані. Усі дивувалися, що картоплю ідеально рівно посаджено.

— Восени почали копати, але не всі бригади одразу. Спочатку — перша, потім — третя. Немає картоплі — самі бобляшки (дрібні бульби. — Авт.), — сміється Антон Володимирович. — Ну, думаю, невже й у мене так буде? Як заїхали три комбайни в поле, то машини не встигали відвозити. Так сипле! Голова пригнався: «Що тут таке? Працівниці вагової вже сварились, що ані на хвилину відійти не може, бо машина йде за машиною». На другий рік дав мені вже і третю бригаду, а потім стали садити 250 гектарів.

Здобувши перший успіх, Антон Антонович не сидів склавши руки. Тихесенько-тихенько, як сам каже, перебрав усе під свій контроль. Раніше картоплю копали абияк, щоб швидше, бо оплата залежала від площі. Новий ланковий добився, щоб платили від зібраного врожаю. Накопували бульби стільки, що поле завдовжки 500 метрів і завширшки 300–400 усеньке було під кагатами. Насіннєву продавали в районі, а продовольчу купували навіть грузини. Самі й техніку переробляли під власні потреби: то катки з шипами розмістять під кутом, а не паралельно землі, то змайструють плоскоріз, який розпушує землю під картоплею, або зроблять дискового окучника, що його кийські науковці на семінарі фотографуватимуть з усіх боків, а пізніше цей агрегат запустять у масове виробництво.

— Було цікаво працювати. Ідеш на роботу і впевнений, що тобі все вдасться, — ностальгує мій співрозмовник. — Якщо чогось не знаєш, то є в кого запитати. Нині вдома саджу картоплю ще тією саджалкою, яка була в колгоспі. Її списали на брук, а я викупив, і вона ще досі працює. Їй уже понад 40 років. Не захоплюється бульбою: важка робота, а ціниться дешево.

Антон Володимирович скромно промовчав, що його здобутки не раз було відзначено урядовими нагородами, зокрема орденами Трудової Слави II і III ступенів. Таке визнання чоловік заслужив потім і мозолями. ■

Пам'ятайте, що напувалка повинна бути облаштована так, щоб курчата не ставали в неї лапками, бо це забруд-

РЕКЛАМА

ГУРТВІВНЯ АГРОТЕХНІКИ

НОВІ **МІНІ-ТРАКТОРИ**

- Сінтай - «Джинма» - «Фотон» - «Донгфенг» - ДТЗ (Імпортна техніка Японія, Китай, Норвегія)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА

МОТОБЛОКИ - Зірка - «Зубр» - «Білорусь» - Моторсіч

12-80 т.с.

5-15 т.с.

Гарантія записки частини, навісне обладнання, доставка.

Доступні ціни Великий вибір

ПРЕДСТ БЕЗ ДОВІДИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ З МОЖЛИВІСТЮ ВИШКОДУВАННЯ ВІДСТОТ

М. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (в-н цукрового заводу), маршрутки №4 та 9а

Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66

www.agrotehnika.info

■ Редакційний щоденник

«Українець українця не залишить наодинці з проблемою — він на ньому наживеться»...

Чим переймалася і з чого дивувалася редактор відділу економіки «Газети Волинь» Алла ЛІСОВА

...КОЛИ ПЕРЕСТАНЕМО ЖИТИ «ДЛЯ СЕРЖАНТА»?

Розкішне буяння травневої природи, по-літньому яскраве сонце спонукало українців «забити» на всі заборони й різко зменшити градус нервової напруги, пов'язаної з коронавірусним карантинном. Це впадає в очі скрізь: на вулицях, на дорогах і в торгових закладах. Але якщо в крамницях відвідувачі все ж таки вважають за потрібне одягати маски, то на вулицях відсотків вісімдесят, особливо молодь, спілкується, як і раніше, без жодних засобів захисту, підлітки компаніями подекуди п'ють каву чи інші напої, слухають музику. Карантин знято?

Його послаблення настало з понеділка, 11 травня. Але цей масовий ігнор спостерігався ще напередодні, у вихідні. Причин такої «сміливої» поведінки людей чимало — як об'єктивних (все ж таки інфікованих стає трохи менше, частина видужує, з'явилися чутки про «аферу» століття тощо), так і суб'єктивних (не контактував із хворими, сильний імунітет, «що допоможе та маска» аж до «нафіг мені не треба» і т. д.)

Кажуть, що в Україні свій, особливий шлях розвитку. І це, певно, стосується усіх сфер життя. Бо навіть страшний і гіркий приклад європейських країн, де щодня хоронили сотнями своїх громадян, не змусив нас серйозно поставитися до такого шокового виклику.

Тиждень тому заходжу в один із центральних магазинів Нововолинська. Малолюдно. Отоварившись, шукаю поглядом антисептик, тоді запитую в адміністратора, чому його немає. «У нас крадуть, — категорична невдоволення відповідь. — Якщо вам треба, то попросіть у касира...». Хіба ж тільки мені одній треба???

Контролюючі органи на космічні ціни не прореагували, зате в мережі з'явився флешмоб #жуйСам.

« Це тільки тут можна було побачити на цінниках понад 400 гривень за імбир (1 кг) та 100 і більше — за лимони в час, коли люди хотіли їх придбати як протизастудні та загальнозміцнювальні засоби.

У неділю купую деякі продукти ще в одному торговому закладі біля траси Ковель — Жовква. Там теж не знаходжу ані захисних одноразових рукавичок, ні антисептика. Схоже на те, що жодних перевірок продавці не бояться. Як і ті, що гуляють надворі, не дотримуючись санітарно-епідеміологічних вимог. Тим більше, що поліцейського поблизу нема.

З 23 квітня на виїздах з деяких міст виставляли блокпости, які мали вести суворий контроль за тими, хто перетинає межі населеного пункту, міряти подорожнім температуру, запитувати про самопочуття тощо. Це, як бачимо, виявилось великою фікцією. Бо такі перевірки були тільки на початку, потім вибірково, а згодом зовсім перестали це робити. То навіщо було взагалі затівати таку показуху, і хто аналізував, який коефіцієнт корисної дії матимуть ці обмежувальні заходи? Саме тому в пересічного українця складається враження, що це чергове відмивання державних коштів.

А ще — підтвердження того, що ми не є законослухняним народом, який дотримується встановлених державою правил. Очевидно, звикли жити за якимись своїми, писаними кожним для себе.

Якщо у березні, коли поши-

рення коронавірусу в Україні стало реальністю, нібито перейнялися, злякалися прийнятих парламентарями високих сум штрафів за порушення вимог карантину та рішень органів місцевої влади. Для звичайних громадян вони були встановлені на рівні 17–34 тисяч, а для чиновників — аж до 170 тисяч гривень. Невдовзі зрозуміли, що в разі будь-яких рейдів відповідальність буде мінімальною, якщо взагалі буде. Тому міркували приблизно так: прийде перевіряльник-«жандарм» — зробимо, а ні — то й не потрібно.

Прочитала, що в Іспанії, наприклад, за порушення правил карантину, введеного через епідемію коронавірусу, поліція виписала 873 тисячі (!) штрафів від 600 євро (прогулянка на вулиці або виїзд із міста) до 10 тисяч за більш серйозні відхилення. У Франції під штрафні санкції потрапили 915 тисяч громадян, в Італії — більш як 420 тисяч виклали чималі гроші. В нас обмежилися мінімальною кількістю (близько десяти тисяч) протоколів.

Я — не за те, щоб побільше карати. Але мимоволі виникає запитання: «Як змусити наших співвітчизників дбати хоч би про себе, а не робити це для «галочки»? Пригадався анекдот ще радянської епохи, який колись

розповідали старші. Солдат запитує свого колегу по службі, чому він тільки спереду почи- стив черевки. А той у відповідь: «Так це для сержанта...»

...ЧИ ВМІЄМО МИ ДОПОМАГАТИ ОДИН ОДНОМУ В БІДІ

Кажуть, щоб перевірити людину, треба або вирушити з нею у далеку подорож, або пережити якусь надзвичайну ситуацію.

Коронавірусна пандемія стала таким собі лакмусовим папірцем на визначення багатьох морально-етичних показників як загалом у суспільстві, так і в стосунках між людьми. А оскільки Волинь — прикордонна область, то чимало різних прецедентів виникало якраз із тими, хто повертався в Україну з інших країн. Пригадуємо, як наші заробітчани обурювалися, що за проїзд через прикордонну смугу протяжністю 300 метрів доводилося платити дві тисячі (!) гривень. Оскільки пішохідного перетину кордону в «Ягодині» немає, люди змушені були проситись до попутних автовок. Викладали немалі гроші, аби їх перевезли через міст з Дорогуська в Ягодин.

Днями син знайомої повертався з Польщі, то вже за таку саму послугу (під мигу) заплатив українцю 50 злотих. А от від Любомля до Володимира-Волинського таксист узяв тисячу гривень.

Подібні ситуації підштовхують до сумнівів, чи потрібно було зовсім забороняти рух громадського транспорту.

З одного боку, це нібито мало зменшити кількість охочих кудись вирушати. Хоча, вважаю, що після оприлюднення, «коронавірусної» інформації їх і так автоматично зменшилося б. А тим, кого обставини змусили все ж таки їхати, довелося переплачувати в рази (не у всіх же є власний автомобіль).

Знайома, уродженка Нововолинська Людмила Федонюк, яка проживає 19 років у місті Фоджа на півдні Італії, розповіла, що в них навіть під час стро-го карантину працював громадський транспорт. Оскільки живе на одній із центральних вулиць, то не раз спостерігала, як в автобусі перебували один (!) або два пасажери. У нас перевізники на це не погодяться! Бо, як підприємці, мають серйозні претензії до держави. А транспорт треба дезінфікувати, встановити антисептичні засоби — це ще додаткові витрати.

У тій же Італії під час карантину прямо додому доставляли всі необхідні ліки безплатно, звісно, за рецептом лікаря, який він виписував після дзвінка свого пацієнта. А в нас на-впаки — на найбільш затребувані в ці дні препарати й товари ціни зростають.

Це тільки тут можна було побачити на цінниках понад 400 гривень за імбир (1 кг) та 100 і більше — за лимони в час, коли люди хотіли їх придбати як протизастудні та загальнозміцнювальні засоби. Коли ажіотаж спав — будь ласка, купуйте майже втричі дешевше. Здавалося б, чому контролюючі органи не прореагували вчасно й не покарали любителів нажитися на біді?!

Якось натрапила на прикрий вислів, нібито з елементами гумору, але від якого зовсім не смішно: «Українець українця не залишить наодинці з проблемою — він на ньому наживеться»...

Та, попри те, суспільство тримається. Напевно, завдяки тому, що в нас не перевелися добро і милосердя, які теж не рідкісні в складний для усіх, а особливо — для літніх і хворих людей, час. А скільки меценатів пожертвували власні кошти для придбання необхідного для лікарень та медиків і при цьому побажали, аби їх не називали!

Шанси на одужання від коронавірусу й моральних недуг маємо. Нам би тільки трохи більше патріотизму, глибокої віри в себе, рішучості в прагненні зробити країну незалежною, справедливою і можливою.

А ще — жити не для «показухи», а для себе й майбутніх поколінь, без боязні, що скажуть інші. ■

Цифри
Факти

Хрест на могилі вояків УПА освятили в лісовому масиві Сошиченського лісництва Камінь-Каширського району.

Обряд та панахиду провів настоятель місцевого храму Різдва Пресвятої Богородиці

отець Георгій, якому допомагав житель села Андрій Самусік. Вічна пам'ять тим, хто загинув за незалежність України.

Троє медиків комунального підприємства «Володимир-Волинське територіальне медичне об'єднання» отримали ключі від службових квартир.

Їх молодим лікарям вручив мер Петро Саганюк. Житло загальною площею понад 120 кв.м придбано за кошти місцевого бюджету, які передбачені міською Програмою підтримки та розвитку надання вторинної медичної допомоги на 2019–2022 роки.

РЕКЛАМА

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40 без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУЄНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

Погляд

«Я заздрю вам, бо ви жили з такими піснями»

**Катерина
ЗУБЧУК,**
заслужений
журналіст
України

Ці слова я почула якось від головного редактора нашої газети Олександра Згоранця. А було це за таких обставин: одного разу ми поверталися з відрядження, здається, з Любешівського району, і в салоні автомобіля звучав неповторний голос Василя Зінкевича

фото youtube.com

З молодих літ і донині артист має повагу своїх шанувальників.

служеним артистом. Усі інші титули й нагороди, зокрема звання народного артиста, Шевченківська премія, статус Героя України, почесного громадянина Луцька, чекали на нього попереду. Але вже тоді це була знана й шанована людина, яку, до речі, не зачепив «вірус зірковості», як буває. І це, думаю, могли б сказати мешканці нашого будинку, з якими завжди привітно вітався цей шляхетний від природи чоловік.

Одне слово, артист із молодих літ мав повагу від своїх шанувальників і як співак, і як людина. Тож неважко уявити, якою була реакція всіх на те, що від нього пішла дружина і він залишився з двома малими дітьми. Ніхто не знав подробиць, але нікому не хо-

« **Титули й нагороди, зокрема звання народного артиста, Шевченківська премія, статус Героя України, почесного громадянина Луцька, чекали на нього попереду. Але вже тоді це була знана й шанована людина, яку, до речі, не зачепив «вірус зірковості».** »

тілося вірити в те, що сини zostалися без мами. Та було саме так. І, як тепер відомо, пісня В'ячеслава Хурсенка, яка з'явилася уже в 2000-х роках, присвячена якраз Василеві Зінкевичу — тій драмі, яку йому вготувала доля. Автор «Соколят», як сам казав з приводу свого твору, не раз бачив за кулісами, як цей батько спілкується із синами, як вони до нього горнуть, і його талант вибухнув до болю хвилюючими рядками: «Крутилось пір'я на вітру, і я згадав негоду ту,

В яку мене моя любов Покинула. Виймали жала із грудей Очата двох моїх дітей, І вся моя любов на них Рікою хлинула». Ця пісня за своєю глибиною і зворушливістю теж із багатьох тих, сучасникам котрих, якщо вже йти за фразою нашого головного редактора, можна позаздрити...

А щодо творчості Василя Зінкевича, то в мене є ще один спогад, який може послужити ілюстрацією того, наскільки полюбилися шанувальникам пісні у його виконанні. І не лише в Україні. Це було в другій половині 1980-х. У польському місті Замостя проходили традиційні Дні Луцька. Крім офіційної делегації, сюди приїхали і самодіяльні колективи, професійні артисти обласного центру Волині, які мали показати свої таланти. І ось концерт у міському культурно-освітньому закладі. На сцені виступає ансамбль «Світязь». У виконанні Василя Зінкевича звучить пісня «Місячна дорога». Уже з першими її акордами глядачі, що сиділи в ряду переді мною, піднялися зі своїх місць. Узявшись за руки, вони підтанцювували у такт мелодії, а потім, не приховуючи емоцій, довго аплодували.

Для репортажу, який мені згодом потрібно було підготувати для газети, дуже виразна деталь. Тож після концерту знайомлюся з молодими людьми: хто вони, звідки така прихильність до нашої пісні? Виявилось, що це поляки з українським корінням, студенти Краківського університету. Дізналися з радіопередачі, як розповіли, що у місті Замостя буде концерт, у програмі якого виступ «Світязь», зокрема його соліста Василя Зінкевича, і разом зі своїм викладачем приїхали, хоч це й не близько. А «Місячна дорога» у виконанні цього співака — їх улюблена пісня. Здається, коментарі тут зайві. ■

Вітаємо!

16 травня відсвяткували 50 років спільного подружнього життя до роги тато й мама, дідуся і бабуся, жителі Луцька

**Анатолій
Васильович**

та
**Ганна Михайлівна
ЛУТА.**

Сердечно вітаємо вас, дорогі ювіляри. Зичимо міцного здоров'я, сімейного щастя, миру, злагоди, достатку. Людям для щастя багато не треба — Сімейного затишку й мирного неба. Спасибі за ласку, за ніжну турботу, За чуйність, гостинність, невтомну роботу. Господь хай дарує натхнення і сили, Спасибі, рідненькі,

що ви нас зростили.

Спасибі за любов, ласку, тепло душі. Нехай Господь Бог дарує вам многая і блага лїта!

**З любов'ю
дочка Лариса,
зять Віталій, внучка Іринка.**

РЕКЛАМА

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ
В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ

**ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ,
ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ,
ПРОЖИВАННЯ —
ЗА РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ.
ЗАРОБІТНА ПЛАТА — 90–100 грн/год.
Тел.: (066) 67 92 077,
(097) 19 01 915.**

**ФРАНЦУЗЬКІ
НАТЯЖНІ СТЕЛІ** **Стеля**

якісно **швидко** **надійно**

{097} 473-10-69
{095} 479-05-96

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

**ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення):
балки, крокви, дошки обрізні
та необрізні, рейки монтажні. Вироби
з дерева на замовлення. Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.**

Продаються:

- оцинкований металопрофіль (некондиція) — від 60 грн/кв. м,
- оцинкований металопрофіль — 93 грн/кв. м,
- кольоровий металопрофіль — 97 грн/кв. м,
- металочерепиця — 123 грн/кв. м,
- стовпчики для огорожі 40*40*20 — 52 грн/п. м,
- прогони для огорожі 30*20*20 — 32 грн/п. м,
- арматура ф/ю — 10,50 грн/п. м,
- цемент 25 кг — 85 грн.

ТЕЛ. 050-901-05-08.

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- мінітрактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.мінітрактор.укр
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

■ Знай наших!

Юні волиняни навчаються у Китаї й Америці, але хочуть працювати в Україні

Закінчення. Початок на с. 1

Алла ЛІСОВА

— Чи важко навчатися у таких закладах? На що там роблять акцент, у чому особливості?

Таня: — Вчитися за кордоном значно складніше, ніж в українській школі. Часто доводиться читати до 200 сторінок академічної літератури на тиждень і, крім цього, намагатися зрозуміти її достатньо глибоко, щоб потім проаналізувати в есе. Навчання в DKU дуже інтенсивне, відбувається семитижневими сесіями. В інших університетах студенти вивчають 5–6 предметів протягом 15 чи 16 тижнів, ми ж у DKU — по 3 за 7 тижнів. Доводиться швидко опрацьовувати інформацію. Одна з найяскравіших відмінностей від української системи, на мій погляд, — дуже серйозне ставлення до авторських прав. Тут ніхто ніколи не списує ні з підручників, ні в однокласників, а якщо й позичає ідею для есе, то обов'язково робить посилання. За недотримання цих вимог університет може легко відрахувати студента, навіть незважаючи на те, що він платить до 60 тисяч доларів на рік.

Андрій: — Навчання доволі важке. В середньому я витрачаю щодня від трьох до п'яти годин на виконання домашнього завдання. Як такої спеціалізації в школі немає. Кожен учень має право обирати, що саме він хоче вивчати. Але спільною рисою навчання в американській школі є те, що школярів учать застосовувати знання в реальних життєвих ситуаціях, працюючи в командних проєктах чи над дослідницькими роботами.

«БУВАЄ ТЕПЕР, ЩО ЛЕКЦІЯ ПРИПАДАЄ НА ТРЕТЮ АБО НА ЧЕТВЕРТУ ГОДИНУ РАНКУ»

— Як проходить дистанційне навчання, чи ма-

Фото із сімейного архіву родини ТОРЧИЛО.

У брата й сестри мрія спільна: підкорювати вершини науки.

є можливість зайнятися якимись своїми справами, роботою вдома?

Таня: — Я повернулася на Волинь ще в січні, а вчити-

ранку за київським часом. До того ж я переживала, що є небезпека втратити навички китайської, які встигла здобути за пів року в DKU.

«Одна з найяскравіших відмінностей від української системи, на мій погляд, — дуже серйозне ставлення до авторських прав. Тут ніхто ніколи не списує ні з підручників, ні в однокласників, а якщо й позичає ідею для есе, то обов'язково робить посилання.»

ся розпочала наприкінці лютого. Спершу було незвично, адже немає прямого контакту з викладачем та однокурсниками, лише через інтернет. У зв'язку з тим, що студенти «розкидані» по всіх часових поясах земної кулі, часто буває, що та чи інша лекція припадає на третю або четверту

Проте насправді все не так страшно. Кожна лекція, яку читає професор, записується, і її можна переглянути пізніше. А щоб студенти не забували китайську, на додачу до великої кількості домашніх завдань, маємо щотижня обов'язковий урок тет-а-тет з учителем.

Андрій: — Моє дистанційне навчання займає дуже багато часу. Викладачі перевіряють усі домашні завдання, тому, крім прослуховування лекцій та читання підручників (на що витрачаю чимало часу), потрібно також відправити домашнє завдання до визначеного терміну. Щоранку за американським часом вчителі проводять уроки на платформі Zoom, а для студентів із Китаю лекції відправляють на електронну пошту. Викладачі намагаються змінювати їх щоразу, аби зробити цікавішими. Але все ж зізнаюся, що живе викладання неможливо замінити.

— Що кажуть ваші наставники стосовно поширення коронавірусної інфекції у світі?

Таня: — У DKU є спеціальність, яка називається «Глобальна охорона здоров'я», і студенти, які її обирають, вивчають поширення захворювань у світі й те, як правильно підготуватися до майбутніх спалахів. Цікаво, що мій викладач математики професор Ши Сін ще в січні, коли почався спалах в Ухані, за 800 км від нас, починав і закінчував лекційним нагадуванням про необхідність миття рук. Китайці в цілому дуже дисципліновані й відповідальні щодо таких речей.

Андрій: — Наші викладачі так само, як і ми, роблять усе можливе, щоб достойно подолати цей непростий виклик. Хто зна, можливо, пандемія допоможе нам стати сильнішими, згуртованішими, гуманнішими.

«У ПОДАЛЬШОМУ МРІЮ ЗАЙМАТИСЯ РОЗРОБКОЮ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ»

— Чи маєте інформацію, коли розпочнеться звичне навчання і скільки триватиме цей семестр у ваших закладах?

Таня: — У мене навчальний рік закінчився 10 травня, тому сподіваюся вируши-

ти назад до Китаю в серпні, тобто на початку наступного навчального року.

Андрій: — У зв'язку з коронавірусом нашу школу закрили до кінця весняного семестру. Це означає, що звичне навчання розпочнеться уже з вересня.

— Чи маєте можливість спілкуватися зі своїми студентськими друзями? Якщо так, то з яких країн, і який у них настрій?

Таня: — Звісно, ми постійно контактуємо з друзями в соцмережах. Мушу сказати, що й навчаючись, працюємо групами над різними проєктами, тому завжди на зв'язку. Мої найкращі друзі — з Південної Кореї, Китаю, Казахстану, Сальвадору, Пакистану, Індії, США, Італії. Вони сподіваються, що в серпні відновиться звичне навчання. Ми часто обговорюємо, що відбувається в їхніх країнах, які карантинні заходи вживають уряди.

Андрій: — Так, я регулярно підтримую контакти з моїми друзями. Настрій у більшості оптимістичний, всі мріють повернутися до школи.

— Ким би ви хотіли стати після навчання і чи плануєте згодом повертатися в Україну?

Таня: — Оскільки я навчаюся в американському університеті liberal arts, то визначитися зі спеціальністю маю можливість наприкінці другого року навчання. Мене приваблюють економіка і міжнародні відносини.

Здобувши освіту, планую працювати в Україні, а для цього щороку намагаюся стажуватися саме тут. Так, наприклад, минулого року завдяки UGS я мала змогу стажуватися протягом майже двох місяців у Верховній Раді України, в Комітеті з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки.

Андрій: — Після навчання в Америці хотів би працювати у Data Science, а також займатися розробкою штучного інтелекту. Сьогодні ця надзвичайно перспективна сфера потребує фахівців. Після закінчення університету планую реалізувати себе в Україні. Насамкінець нагадую всім, хто хоче здобути грант на освіту за кордоном, що необхідно заповнити заявку на сайті Ukraine Global Scholars: www.ukraineglobalscholars.org.

— Успіхів вам і щастя! ■

Цифри Факти

Поліцейські врятували чоловіка, який у Луцьку намагався викинутися з 4-го поверху. Він

зачинився на балконі та переконував, що вистрибне з вікна. Завдяки професійним діям командира 4-ї роти Дмитра Ліпчука громадянина вдалося заспокоїти і доправити до медичного закладу для надання профільної допомоги.

Хлопчика, який стояв сам посеред вулиці й плакав, помітив патруль 1141-ї військової частини Національної гвардії України. Встановлено, що дзвінків про зникнення дитини на лінію «102» не надходило. Очевидці розповіли, що малий блукає вулицями вже більше години, навіть вискочив на дорогу і ледь не потрапив у ДТП. Згодом у глибині одного з дворів, ближче до паркової зони, військовослужбовці звернули увагу на галасливу компанію – там і знайшли матір хлопчика. Їй загрожує штраф до 1700 гривень.

17 п'яниць отримали протоколи правоохоронців через розпиття алкоголю в громадських місцях Любомльщини. Поліцейські вважають: своєю поведінкою ці особи зневажали людську гідність та норми моралі.

6,7 тисячі доларів США виграв на спір волинянин, який пішки подолав відстань від Луцька до Рівного. Парі укладено про те, що чоловік дістанеться сусіднього обласного центру за 8 годин власним ходом, а опонент заплатить 5 тисяч доларів. Посередині шляху чоловіки підняли ставку ще на 1,7 тисячі. Відомо, що марафонець Іван уже отримав свій виграш. Відстань між містами навпрошки становить 66 кілометрів, автошляхом – 73 км.

Професор Луцького національного технічного університету Сергій Пустюльга отримав почесне звання «Заслужений працівник освіти України». Президент України Володимир Зеленський відзначив ученого з нагоди Дня науки.

■ **Визнання**

«Я ДАВНО МРІЯВ, ЩОБ В УКРАЇНІ БУЛА ПРЕМІЯ ІМЕНІ ГАЛШКИ ГУЛЕВИЧІВНИ»

Керамічну медаль із зображенням особливої українки нещодавно вперше отримали добродійні й творчі люди, серед них — четверо волинян

Оксана КОВАЛЕНКО

Премію імені Галшки Гулевичівни заснували дві громадські організації: київська «Пам'ять без кордонів» та луцька «Чумацький віз», яку очолює письменник, заслужений діяч мистецтв України Василь Слапчук. Нагороду — диплом та медаль — цими днями вручали вперше. «Ми відзначили людей з різних галузей за громадську активність, що вкрай важлива для нашого суспільства, якому дуже не вистачає об'єднання ініціативних людей. Шкода, що не можна підтягнути до цієї відзнаки серйозні кошти», — прокоментував подію пан Василь.

Серед 9 нагороджених — четверо волинян. Це докторка філологічних наук, професорка, почесний академік Академії ви-

Нагороду вручили тим, хто вміє дбати про громадське.

щої школи Луїза Оляндер, яка працює у СНУ імені Лесі Українки, директорка Волинської обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олени Пчілки, заслужена працівниця культури України Людмила Стасюк, голова Волинської організації Української спілки ветеранів

Афганістану Григорій Павлович, письменник, кандидат філологічних наук, директор поліграфічно-видавничого дому «Твердиня» Микола Мартинюк.

Василь Слапчук розповів, що давно хотів, аби була премія імені жінки, яка стільки всього зробила для України

«**Вже тим Галшка цікава, що зуміла піднятися над традиціями: вона активно розпоряджалася майном і віддала великі статки на освіту. Подивіться, куди вкладають гроші зараз багатії? Батони, унітази золоті. Оце є первісна дикість!**»

власним коштом. Каже, що ця нагорода нині є символом того, що необхідно нашому суспільству: «Галшка — цікава постать, меценатка не тільки регіонального значення. На ті часи (початок XVII століття)

вона була особливою. Дотепер жінка не має рівності з чоловіком, а на ту пору все було набагато гірше. Вже тим Галшка цікава, що зуміла піднятися над традиціями: вона активно розпоряджалася майном і віддала великі статки на освіту. Подивіться, куди вкладають гроші зараз багатії? Батони, унітази золоті. Оце є первісна дикість! Зараз нам бракує тих людей, які мають владу й можливість думати про інших: тому наша країна посідає таке місце в світі, бо підхід у тих, хто щось визначає в політиці й економіці не такий, як у Галшки».

ДОВІДКА:

Галшка Гулевичівна (1575–1642, Луцьк) — представниця впливового українського шляхетського роду Гулевичів, меценатка, фундаторка київських монастиря та братської школи, від якої веде історію Києво-Могилянська академія. Заповідала також гроші Луцькому братству. Опікувалася розвитком духовності та освіти. Залишивши після смерті другого чоловіка всі маєтки синові, Галшка повернулася до Луцька, де провела останні роки свого життя. Похована у церкві Луцької братської школи, яка не збереглася. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Терміново продається квартира (м. Луцьк). Тел. 098 66 06 303.
- У центрі с. Старий Чорториськ продається житловий будинок із надвірними спорудами, є земля (11 соток). Можливий обмін на квартиру. Тел. 066 35 30 483.
- Терміново продається у с. Мерва Горохівського району будинок (81 кв. м, 3 кімнати, туалет, ванна, газ, вода, 3-фазна лінія). Є лях, 5 сараїв, криниця, сад-город (0.57 га). Ціна 130 000 грн. Торг. Тел.: 096 35 79 670.
- Продається у Шацькому районі земельна ділянка (0.0831 га). Ціна договірна (1 км від о. Світязь). Тел.: 096 91 23 299, 068 32 75 817.

АВТОРИНОК

- Продається двигун від автомобіля «Мерседес-123», потужність 2,4. Ціна договірна. Тел. 067 68 42 236.

- Терміново куплю автомобіль на українській реєстрації у будь-якому стані. Тел.: 095 01 32 359, 097 71 47 792.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам гноєрозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картопле-саджалки, картоплекопачки, сівалки, сіногарабарки, розкидачі міндобри-в, косарки роторні, ґрунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.
- Продам фронтальні навантажувачі на китайській та вітчизняній трактори (МТЗ, ЮМЗ, Т-40, Т-25). Тел.: 067 49 57 299, 098 81 00 913.
- Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дис-

кові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердотопливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продається кіна косарка (Локачинський район). Тел. 098 26 30 850.
- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам щебінь різних фракцій, відсів, пісок, цеглу, блоки, клей для блоків, цемент. Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 52 99 520, 068 72 12 229.
- Продам торфобрикети, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.
- Продам торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу бу-

дівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

- Продам торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам щебінь, пісок, відсів, цемент М-500, цеглу червону, дрова твердих порід. Тел.: 095 53 55 663, 097 75 16 430.

- Продається кізочка (2 міс.). Тел. 063 82 38 891.

- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.
- Куплю телят, корів, биків, коней. Тел. 068 91 57 460.
- Куплю ВРХ, коней, биків, до-різи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив, утеплення фасадів. Тел. 098 39 05 559.
- Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також штахети жалюзного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

18 червня 2020 року о 09 год. 45 хв за адресою: 45200, Волинська область, Ківерцівський район, місто Ківерці, вулиця Лісна, 1 відбудуться позачергові загальні збори учасників ТзОВ «Віраж» ЛТД.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обрання голови та секретаря позачергових загальних зборів учасників Товариства.
2. Затвердження результатів діяльності товариства за період з 2015 по 2020 рік.
3. Прийняття інших рішень, віднесених Законом України «Про ТзОВ та додаткову діяльність» до компетенції загальних зборів учасників Товариства.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ЗА 30 КВІТНЯ

По горизонталі: 5. Кубатура. 6. Корольов. 7. Консенсус. 12. Гавань. 13. Франко. 14. «Талан». 16. Вечір. 17. Осада. 18. Режим. 19. Ерато. 21. Багор. 25. Леонід. 27. Танжер. 28. Мандоліна. 29. Консерва. 30. Курчатова.

По вертикалі: 1. Бульвар. 2. Кухоль. 3. Тріумф. 4. Копійка. 8. Соха. 9. Нота. 10. Населення. 11. Ландстинг. 14. Тромб. 15. Номер. 20. «Ревізор». 22. Анод. 23. Овал. 24. Бейсбол. 26. Джатра. 27. Тундра.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

8 травня відійшла у Вічність

Євгенія Григорівна СУХОМЛИН —

багаторічний декан філологічного факультету Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, до речі, перша декан — жінка у цій установі, кандидат філологічних наук, доцент, дослідниця творчості публіцистів, яскрава представниця волинської філологічної школи.

Євгенія Григорівна назавжди залишиться в нашій пам'яті як талановитий викладач, професіонал, творча особистість, світла та життєрадісна людина.

Родина та близькі пам'ятатимуть її доброю, мудрою, стриманою, люблячою і відданою дружиною й матір'ю, бабусею та прабабусею.

Розуміємо та розділяємо гіркоту втрати усіх, хто знав, любив і поважав Євгенію Григорівну!

Світла пам'ять!

■ Ніхто, крім тебе

«А такі ми були в час розквіту нашого кохання».

Про внучку обоє кажуть однаково: «Іринка — то наше все».

А через 50 літ підтвердили: «Любов з першого погляду існує»

Анатолій та Ганна Лугаї, які мешкають у Луцьку, з подивом озираються у 1970-й, який простелив їм травневий рушничок на десятиліття. І хоч назбиралося їх на «золоте» весілля, не вірять, що так швидко збіг час...

Оксана КОВАЛЕНКО

Із сім'єю Лугаїв я познайомилася завдяки їхньому листу в редакцію: «Читаємо «Газету Волинь» більше 40 років, ще відтоді, коли вона називалася «Радянська Волинь», з тих пір, як занесла доля нашу сім'ю на квітучу, співучу й синьооку Волинь...»

Уже під час спілкування дізналася, що подружжя планувало на старість повернутися в рідні краї, а вийшло так, що Луцьк став для них малою батьківщиною та місцем, де зміцнилася й збагатилася їхня родина

...Анатолій Васильович Лугаї, полтавчанин, згадує, як у 1969 році повернувся зі строкової служби в Радянській Армії у рідне село Риги. Тоді й помітив кароку Анну, новеньку. Дівчинина працювала зоотехніком у місцевому радгоспі, куди її направили як випускницю сільськогосподарського технікуму. Спільну мову знайшли швидко: обоє молоді, завзяті, знали, що таке тяжка праця, бо виховувалися у селянських родинах (Аня приїхала з черкаського села Жерноклеви).

«Доля, що ми зустрілися, — міркує тепер Анатолій Васильович і коротко докидає: — Любов з першого погляду існує».

Ганна (тоді ще Черненко) з усміхом згадує, що спочатку познайомилася з батьками нареченого, бо ж Анатолій

На фото із донькою: «Усе життя старалися, щоб ніяких гроз і штормів у хаті в нас не було».

«Я вважаю себе щасливою жінкою і такої долі побажаю і дочці, й онучці: щоб старалися так жити, аби не гірше, як у нас, а то й краще!»

ще був в армії, а її поселили у тому ж будинку, де мешкала його сім'я. Тоді одна місцева жінка, яка взялася опікуватися молоденькою зоотехнікою, наказала, що ніяких хлопців їй не треба, бо вже для неї один є. Мала на увазі саме її майбутнього, поки незнайомого, нареченого. Звідки тільки знала та сільська жінка, що вони ідеально підійдуть одне одному. «Ми зустрічалися цілий рік. Він був на роботі (працював на посаді «медсестри» у психлікарні в Лубенському районі. — Ред.) і ходив до мене пішки десь кі-

лометрів із 18! І в дощ по тих лісосмугах, полях ішов!» — кидав погляд на 50 років назад Ганна Михайлівна. ...Скларося так, що чекала його даремно: невдовзі після освідчення молодята побралися. То було 16 травня 1970 року.

Казкове «і жили вони в мирі й щасті» цій парі підходить частково, бо довелося їм поїздити світом, перш ніж звили саме те сімейне гніздечко, яке не хочеться покидати. 21-літня Аня мусила вирішувати, чи готова вона жити з чоловіком-студентом, бо її Анатолій над усе хотів

навчатися в медінституті. (Відчував, що йому мало освіти, отриманої в Лохвицькому медучилищі). «Якщо ти згідна — значить, ти моя», — нині повторив чоловік те, що колись сказав дівчині. Каже, насправді знав, що почує у відповідь. З першого дня знайомства спілкування у них складалося напрочуд гладенько, панувало повне взаєморозуміння. (Роки їм пішли лише на користь, бо не раз траплялося так, що один тільки подумає, а другий починає говорити те вголос).

Власне, їхня спорідненість, працьовитість (обоє із сільських родин), повага одне до одного («як у батьків») допомогла їм здолати безгрошів'я, властиве багатом молодим сім'ям, та проблему з власним «кутком». Жили в орендованій квартирі в тодішньому Дніпропетровську, де Анатолій навчався на медика й підробляв після пар на місцевій станції переливання крові. Потім перебралися в російський Куйбишев задля можливості отримати фах «військовий лікар».

Ось ця сторінка їхнього побуту була особливо важкою: Анатолій Васильович згадує, що мусили жити в хаті п'яниць (за його спостереженням, помешкання приїжджим здавали здебільшого тамтешні, які любили горілку). Ті часи у них асоціюються із суцільним зітханням. «Моїй дружині за одне таке випробування

треба ставити пам'ятник», — не жартує чоловік, докидаючи, що господарі їхнього житла як пиячили, то всі: від старого до малого. А в Лугаїв тоді вже була дорога втіха — донечка Лариса. «У ті часи дуже помагали нам батьки: і гроші переказували, й онучку забирали до себе», — ділиться чоловік. «Ми все змогли перетерпіти без зайвих сімейних штормів», — доповнює дружина.

У 1974 році лейтенант медичної служби Анатолій Лугаї із сім'єю приїхав на Волинь. Чоловіка направили служити в Луцьку ракетну дивізію, за його висловом — «на крайній захід». Спочатку винаймали житло в хатині на Кічкарівці. Маючи з чим порівняти, були щасливі, бо потрапили до «золотих людей» і вже навіть, як отримали квартиру, регулярно навідували, ніби рідних.

Анатолій Васильович як військовий медик служив на різних посадах у ракетній дивізії, після її розформування був лікарем-терапевтом медпункту Луцького прикордонного загону. Ганна Михайлівна трудилася в обласному «Зооветпостачі». Обоє відповідально ставилися до роботи, дорожили сім'єю. «Чоловік із дружиною повинні одне одному помагати, підтримувати у біді і в радості. Все і всюди — разом, — жінка говорить із глибоким переконанням, що це головна істина взаємин, і деталізує: — От написали список продуктів — і пішов дідусь купив... Ми стараємося одне одному не псувати нерви, бо це ж не відновлюється».

За ці роки вона все частіше називає його дідусем, а він її вже не Анею — бабусею. Він знає, що його «половинка» над усе обожнює квіти, а вона відчуває, що йому важливо, аби дружина була поряд.

Обоє мають собі щастя — найдорожчу у світі внучку Іринку, якій готові віддати душу. Дуже дорожать традицією — у мирі й злагоді збиратися в сімейному колі з найменшенькою, з донькою Ларисою та зятем Віталієм. «Я вважаю себе щасливою жінкою і такої долі побажаю і дочці, й онучці: щоб старалися так жити, аби не гірше, як у нас, а то й краще!» — вимірює словами свої 50 років шлюбу Ганна Михайлівна. Сімейна пара дуже хотіла би побачити у щасливий день, 16 травня, свою родину з Черкащини, Дніпропетровщини та Полтавщини, однак дисципліновано скорилися карантину. І планують: у радянські часи не зважилися поїхати, тож думають про особливий похід до церкви тепер... ■

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редкація залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редкація може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «?» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редкація залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:

43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com,

reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року. *

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора

Уліцький Василь Михайлович 72-39-89
Світліковська Галина Йосипівна 72-20-07
Римар Микола Анатолійович 72-38-94
Научук Сергій Васильович 72-51-02

Відповідальний секретар

Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02

Заступники відповідального секретаря

Харчук Олена Андріївна 72-06-66
Місюк Олена Миколаївна 72-06-66

Головний художній редактор

Міщук Олександр Ярославович 72-06-66

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер

Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

Місцеве самоврядування і сільського життя

Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02

Інформації

Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21

Відділ інтернет-новин

Криштоф Олег Степанович 72-51-02

Економіки

Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Реклами і маркетингу

Борох Сергій Іванович 77-07-70

Листів і зв'язків із читачами

Коваленко Оксана Анатоліївна 72-39-32

Приватних оголошень

Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальний кореспондент

Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Фотокореспондент

Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA203034400002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 3034440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС:
30 000

Рестраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 т.ел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тижневий тираж 50005.
Замовлення №1349.